

Neviim (prophètes) - Livre de Samuel I

Chapitre 17

- 17,1 וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם, לְמַלְחָמָה, וַיֹּאסְפוּ, שִׁכָּה אֲשֶׁר לַיהוּדָה; וַיִּחַנו בֵּין-שׁוֹכֵה וּבֵין-עֲזֹקָה, בְּאַפְסֵי יַמִּים.
- 17,2 וְשָׂאוּל וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל בְּאַסְפוֹ, וַיִּחַנו בְּעַמְקֵי הָאֲלָה; וַיַּעֲרְכוּ מַלְחָמָה, לְקִרְבַּת פְּלִשְׁתִּים.
- 17,3 וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל-הַקֶּר, מָזָה, וַיִּשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל-הַקֶּר, מָזָה; וַהֲגִיֵּא, בְּיַבֵּיהֶם.
- 17,4 וַיֵּצֵא אִישׁ-הַבָּנִים מִמַּחְנוֹת פְּלִשְׁתִּים, גְּלִית שָׁמוּ מִגֵּת: גְּבָהוּ, שֵׁשׁ אַמּוֹת עֶזְרָת.
- 17,5 וְכֹבַע נְחֹשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ, וְשָׂרְיוֹן קֶשְׁקֶשִׁים הוּא לְבוּשׁ; וּמִשְׁקַל, הַשָּׂרְיוֹן--חֲמִשָּׁת-אֲלָפִים שְׁקָלִים, נְחֹשֶׁת.
- 17,6 וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת, עַל-רִגְלָיו; וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת, בֵּין כַּתְּפָיו.
- 17,7 וְחוּץ (וְעֵץ) חֲבִיתוֹ, כַּמְנוֹר אֲרָגִים, וְלַהֲבֵת חֲבִיתוֹ, שֵׁשׁ-מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרִזְל; וְנִשְׂא הַצֶּבֶה, הַלֵּךְ לַפָּנָיו.
- 17,8 וַיַּעֲמֵד, וַיִּקְרָא אֶל-מַעֲרַכְתּוֹ יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר לָהֶם, לְמָה תִּצְאוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה: הֲלוֹא אֲנִכִּי הַפְּלִשְׁתִּי, וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׂאוּל--בְּרוּ-לָכֶם אִישׁ, וַיֵּרֵד אֵלָיו.
- 17,9 אִם-יִוָּכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי, וְהִכְנִי--וְהִיִּינוּ לָכֶם, לַעֲבָדִים; וְאִם-אֲנִי אוֹכַל-לוֹ, וְהִכִּיתִיו--וְהִיִּיתֶם לִנֹּי לַעֲבָדִים, וְעַבְדְּתֶם אִתְּנוּ.
- 17,10 וַיֹּאמֶר, הַפְּלִשְׁתִּי, אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת-מַעֲרַכְתּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַיּוֹם הַזֶּה; תָּנוּ-לִי אִישׁ, וְנִלְחַמְתָּ יַחַד.
- 17,11 וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וְכָל-יִשְׂרָאֵל, אֶת-דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה; וַיִּחַתּוּ וַיִּרְאוּ, מֵאֵד. {פ}
- 17,12 וַיְדוּד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה, מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה, וַשְׁמוֹ יִשִּׁי, וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים; וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׂאוּל, זָקֵן בָּא בְּאַבְנֵשִׁים.
- 17,13 וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי-יִשִּׁי, הַגְּדֹלִים--הֵלְכוּ אַחֲרֵי-שָׂאוּל, לְמַלְחָמָה; וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו, אֲשֶׁר הֵלְכוּ בְּמַלְחָמָה--אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשֻׁנָּהוּ אַבְיָנָב, וְהַשְּׁלִישִׁי שִׁמְהָ.
- 17,14 וַיְדוּד, הוּא הַקָּטָן; וְשְׁלֹשָׁה, הַגְּדֹלִים, הֵלְכוּ, אַחֲרֵי שָׂאוּל. {ס}
- 17,15 וַיְדוּד הֵלֵךְ וַשֵּׁב, מֵעַל שָׂאוּל, לְרַעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיו, בֵּית-לָחֶם.
- 17,16 וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, הַשָּׂכֶם וְהָעֶרְבִי; וַיִּתְּצֵב, אֲרָבָעִים יוֹם. {פ}
- 17,17 וַיֹּאמֶר יִשִּׁי לְדוּד בְּנוֹ, קַח-נָא לְאַחִיךָ אִפְתַּת הַקְּלִיא הַזֶּה, וְעֲשֵׂרָה לָחֶם, הַזֶּה; וְהִרְץ הַמַּחְנֶה, לְאַחִיךָ.
- 17,18 וְאֵת עֲשָׂרַת חֲרָצֵי הַחֶלֶב, הָאֵלֶּה, תָּבִיא, לְשֵׁר-הָעֹלֶף; וְאֵת-אַחִיךָ תִּפְקֹד לְשִׁלּוֹם, וְאֵת-עַרְבָּתְךָ תִּקַּח.
- 17,19 וְשָׂאוּל וְהַמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל, בְּעַמְקֵי הָאֲלָה; גִּלְחָמִים, עִם-פְּלִשְׁתִּים. {ס}
- 17,20 וַיִּשְׁכֶּם דָּוִד בְּבִקְרָה, וַיִּטֵּשׂ אֶת-הַצֹּאן עַל-שֹׁמֵר, וַיִּשָּׂא וַיֵּלֶךְ, כְּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יִשִּׁי; וַיָּבֵא, הַמַּעֲגָלָה, וְהַחִיל הַיָּצֵא אֶל-הַמַּעֲרָכָה, וְהִרְעוּ בְּמַלְחָמָה.
- 17,21 וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים, מַעֲרָכָה לְקִרְבַּת מַעֲרָכָה.
- 17,22 וַיִּטֵּשׂ דָּוִד אֶת-הַכֵּלִים מֵעָלָיו, עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכֵּלִים, וַיִּרְץ, הַמַּעֲרָכָה; וַיָּבֵא, וַיִּשָּׂא לְאַחִיו לְשִׁלּוֹם.
- 17,23 וְהוּא מַדְבֵּר עִמָּם, וְהִנֵּה אִישׁ הַבָּנִים עוֹלָה גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי שָׁמוּ מִגֵּת מַמְעָרוֹת (מִמַּעֲרָכוֹת) פְּלִשְׁתִּים, וַיִּדְבֵּר, כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁמַע, דָּוִד.
- 17,24 וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, בְּרֹאוֹתָם אֶת-הָאִישׁ; וַיִּנְסוּ, מִפָּנָיו, וַיִּירְאוּ, מֵאֵד.
- 17,25 וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל, הֲרֹאִיתֶם הָאִישׁ הַעֲלָה הַזֶּה--כִּי לָחַרף אֶת-יִשְׂרָאֵל, עָלָה; וְהִיא הָאִישׁ אֲשֶׁר-יָבִינוּ וַיַּעֲשֶׂנוּ הַמֶּלֶךְ עֹשֶׂר גְּדוֹל, וְאֵת-בֵּיתוֹ וַיִּתֵּן-לוֹ, וְאֵת בֵּית אָבִיו, וַיַּעֲשֵׂה חֲפָשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל. {פ}
- 17,26 וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-הָאֲבָנִים הַעֹמְדִים עִמּוֹ לְאִמֹּר, מַה-יַּעֲשֵׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה, וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי מִי, הַפְּלִשְׁתִּי הָעֶרֶל הַזֶּה, כִּי חָרַף, מַעֲרָכוֹת אֱלֹהִים חַיִּים.
- 17,27 וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם, כְּדָבַר הַזֶּה לְאִמֹּר: כֹּה יַעֲשֵׂה, לְאִישׁ אֲשֶׁר יָבִינוּ.
- 17,28 וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אַחִיו הַגְּדוֹל, כְּדְבָרֵי אֶל-הָאֲבָנִים; וַיַּחֲרֵף אֶף אֱלִיאָב בְּדוֹד וַיֹּאמֶר לְמַה-זֶּה יִרְדָּתִי, וְעַל-מִי נְטַשְׁתָּ מֵעַט הַצֹּאן הַהֵגֶה בְּמַדְבָּר--אֲנִי יַדְעִתִּי אֶת-זִדְוֹנָךְ וְאֵת רַע לְבָבְךָ, כִּי לִמְעַן רְאוֹת הַמַּלְחָמָה יִרְדָּתִי.

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

- 17,29 ויאמר דוד, מה עשיתי עמה; הלא, דבר הוא.
- 17,30 ויסב מאצלו אל-מול אחר, ויאמר בדבר הנה; וישבהו העם דבר, בדבר הראשון.
- 17,31 וישמעו, הדברים, אשר, דבר דוד; ויגדו לפני-שאול, ויקחהו.
- 17,32 ויאמר דוד אל-שאול, אל-יפל לב-אדם עליו; עבדך ילך, ונלחם עם-הפלשתי הנה.
- 17,33 ויאמר שאול אל-דוד, לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הנה, להלחם, עמו: כי-נער אמה, והוא איש מלחמה מגעריו. {ס}
- 17,34 ויאמר דוד אל-שאול, רעה הוה עבדך לאביו בצאן; ויבא הארי ואת-הדוב, ונשא שם מהעדר.
- 17,35 ויצאתי אחריו והכתינו, והצלתי מפיו; ויקם עלי--והתקיתי בזקנו, והכתינו והמיתנו.
- 17,36 גם את-הארי גם-הדב, הכה עבדך; ויהי הפלשתי הערל הנה, כאחד מהם, כי חרף, מערכת אלהים חיים. {ס}
- 17,37 ויאמר, דוד, יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב, הוא יצילני מיד הפלשתי הנה; {ס} ויאמר שאול אל-דוד לך, יהוה עמך.
- 17,38 וילבש שאול את-דוד מדיו, ונתן קובע נחשת על-ראשו; וילבש אתו, שריון.
- 17,39 ויחרג דוד את-חרבו מעל למדיו ויאל ללכת, כי לא-נסה, ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל ללכת באלה, כי לא נסיתי; ויסרם דוד, מעליו.
- 17,40 ויקח מקלו בידו, ויבחר-לו חמשה חלקי-אבנים מן-הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר-לו ויבילקוט--וקלעו בידו; ויגש, אל-הפלשתי.
- 17,41 וילך, הפלשתי, הלך וקרבו, אל-דוד; והאיש נשא הצנה, לפניו.
- 17,42 ויבט הפלשתי ויראה את-דוד, ויבזהו: כי-היה נער, ואדמני עם-יפה מראה.
- 17,43 ויאמר הפלשתי, אל-דוד, הכלב אנכי, כי-אמה בא-אלי במקלות; ויקלל הפלשתי את-דוד, באלהיו.
- 17,44 ויאמר הפלשתי, אל-דוד: לכה אלי--ואתנה את-בשרך, לעוף השמים ולבהמת השדה. {ס}
- 17,45 ויאמר דוד, אל-הפלשתי, אמה בא אלי, בחרב ובסנית ובכידון; ואנכי בא-אליך, בשם יהוה צבאות, אלהי מערכות ישראל, אשר חרפת.
- 17,46 היום הנה יסגרך יהוה בידי והפיתך, והסרת את-ראשך מעליך, ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הנה, לעוף השמים ולתית הארץ; וידעו, כל-הארץ, כי יש אלהים, לישראל.
- 17,47 וידעו כל-הקהל הנה, כי-לא בחרב ובסנית והושיע יהוה: כי ליהוה המלחמה, ונתן אתכם בידנו. {ס}
- 17,48 ויהי כי-קם הפלשתי, וילך ויקרב לקראת דוד; וימהר דוד, וינץ המענכה לקראת הפלשתי.
- 17,49 וישלח דוד את-ידו אל-הכלי, ויקח משם אבן ויקלע, ויך את-הפלשתי, אל-מצחו; ותטבע האבן במצחו, ויפל על-פניו ארצה.
- 17,50 ויתזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן, ויך את-הפלשתי וימתהו; ויחרב, אין ביד-דוד.
- 17,51 וינץ דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרבו וישלפה מפתעה, וימתתהו, ויכרת-בה, את-ראשו; ויראו הפלשתים כי-מת גבורם, וינסו.
- 17,52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו, וירדפו את-הפלשתים, עד-בואך גיא, ועד שערי עקרון; ויפלו חללי פלשתים, בדך שבעים, ועד-גת, ועד-עקרון.
- 17,53 וישבו בני ישראל, מדלק אחרי פלשתים; וישפו, את-מחניהם.
- 17,54 ויקח דוד את-ראש הפלשתי, ויבאהו ירושלים; ואת-כליו, שם באהלו. {ס}
- 17,55 וכראות שאול את-דוד, יצא לקראת הפלשתי, אמר אל-אבגר שר הצבא, בן-מי-זה הנער אבגר; ויאמר אבגר, חי-ונפשך המלך אם-ידיעתי.
- 17,56 ויאמר, המלך: שאל אמה, בן-מי-זה העלם. {ס}
- 17,57 וכשוב דוד, מהכות את-הפלשתי, ויקח אתו אבגר, ויבאהו לפני שאול; וראש הפלשתי, בידו.
- 17,58 ויאמר אליו שאול, בן-מי אמה הנער; ויאמר דוד, בן-עבדך ישי בית הלחמי.

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions